

Haar naam wil dit actieve hoofd liever niet genoemd zien. Maar vinden de dames het geen goed idee? Wie gaat 't eerst toepassen?

De correspondent van Naaldwijk heeft geruimen tijd geleden reeds de opmerking gemaakt, dat in de verantwoording van de opbrengst der tekort-actie Naaldwijk alleen voor een bedrag van f 450.75 is genoemd, hoewel deze plaats in 1945, toen in veel andere plaatsen nog niets in die richting gedaan werd, ruim f 1000.— zond tot dekking van tekort en herstel van oorlogsschade.

De opmerking is volkomen juist. Naaldwijk heeft zich, zoals gewoonlijk, ook nu weer voortreffelijk gehouden. Het is alleen maar jammer dat dit om administratieve reden niet in de verantwoording tot uitdrukking kon komen. Naaldwijk staat daarin trouwens niet alleen.

Uit een brief van den heer Van W. te S.:

'Wat zou het een reden van grote vreugde zijn als er eens een paar millioen voor de Vrije Universiteit gegeven kon worden. Dan zou de huisvesting, die ik door Uw vriendelijke bemiddeling eens bekijken

mocht, vrij wat waardiger kunnen worden. Een nieuw gebouw, keurige collegezalen en niet zulke derde rangs tafels en stoelen enz. 't Lijkt me thans toe, dat er gezegd kan worden van de V.U. met een kleine variatie op een oud-gezegde; 'De Proff + personeel van goud, het gebouw van hout'.

'k Vond het een 'hokkenboel' mijnheer Faber. 'k Ben bezig mijn indrukken over wat ik zag door te geven in de hoop, dat er eens komen mag een waardig gebouw, want de zaak des Heeren is het waard'.

Nog een paar tips van medewerkers:

Een hoofd uit het Noorden van ons land wil de vroeger zo vaak voor de kerkelijke financiën toegepaste methode van 'schapenweiden' ook voor de V.U. inschakelen. Voor wie het niet mocht weten, zij hier vermeld, dat in sommige streken van ons land in het voorjaar lammeren voor de kerk of voor de school worden afgestaan of gekocht, en gratis geweid om ze tegen den winter te verkopen. De opbrengst is dan een prachtige bate voor het doel, dat men steunen wil.

We geven het door ter overweging.

Een correspondent wijst er op, dat het V.U. blad geschikt is om in een leesportefeuille te worden gelegd. Men bereikt er dan mensen mee, die het anders niet geregeld ontvangen.

Ook deze tip geven we graag door.

ze V.actie

lijk afscheid en wensen een prettige avond.

Zijn er nog meer contributielijsten, die niet 'bij' zijn?

V

'Of we maar boven wilden komen', werd ons toegeroepen en op 3 hoog drukten we een oud moedertje van in de tachtig de hand.

Ze vertelde ons, dat haar vader al gauw na de opening der V.U. in 1880 contribuant was geworden. Ze was toen een opgeschoten meisje en had met onze Universiteit hartelijk meegeleefd, want er werd thuis veel over gepraat.

En toen ze later trouwde, waren zij en haar man ook contribuant geworden en gebleven, tot haar man was gestorven en ze helaas moest bedanken, omdat de financiën het niet meer toelieten.

Toch had ze daar geen rust bij gehad en nu was ze blij, dat we kwamen. Ze wilde nu weer meedoen en liet ons een intekenbiljet invullen. 'Of het bedrag niet te hoog was', vroegen we —, de helft zou voor U ook voldoende zijn.'

Maar daar wilde ze niet van weten: De Here stelde haar gelukkig in staat weer mee te betalen en ze had er goed over nagedacht.

En zo vertrokken we in dankbare stemming:

'n oude weduwe van in de tachtig, die vele jongeren beschaamd maakt!

VI

'n Joch van een jaar of 12 doet ons open. 'n Glunder gezicht met zo iets van 'Wat moeten jullie hier?'. 'Moeder thuis vent?'

Moeder staat op ons lijstje, maar vader komt ons al tegemoet.

'We komen voor de V.U. naar aanleiding van de bezorgde circulaire'. Zo raakten we binnen en op de stoel. We hoorden dat mijnheer van huis uit R.K. was. Er ontstpon zich al gauw een geanimeerd gesprek over onze V.U. en mijnheer lanceerde: 'Natuurlijk bij een Calvinistische levensovertuiging behoort een Calvinistische hogeschool'.

'n Uitspraak, die wel niet nieuw was, maar uit deze mond dubbele betekenis had. Zo praatten we nog wat over de invloed van opvoeding en onderwijs, de betekenis van onze Universiteit voor het volksleven, wat de V.U. tijdens de bezetting gedaan had voor niet-Calvinistische studenten, hetgeen door andersdenkenden zeer werd gewaardeerd.

'n Aangenaam uurtje met als resultaat een aardige contributie op het intekenbiljet.